

Mál nr. 4/2021

M og
V vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar AÁgreiningur um orsakatengsl milli líkamstjóns og árekstrar 30. maí 2019.**Gögn.**

Málskot, dags. 04.01.2021, ásamt fylgiskjölum 1-9.

Bréf V, dags. 19.01.2021, ásamt fylgiskjali.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að hinn 30. maí 2019 hafi bifreiðin B sem M var farþegi í lent í árekstri við A sem hafi verið ekið í hliðina og aftan á B. M sem var gengin 28 vikur leitaði samdægurs á bráðamóttöku, og í bráðamóttökuskrá er þess getið að M sé með væga verki í aftanverðum hálsi, og að væg þreifiefmsli séu yfir vöðvum hægra megin posteriori á hálsi en hún hafi rekið hnakkann í bakpúða bílsætisins við áreksturinn. Við mæðraskoðun hinn 3. júní 2019 hafi M svo sagt frá umræddum árekstri og að hún væri með verki í höfði og hálsi. Við komu til læknis hinn 19. júlí 2019 hafi M lýst því að hún hefði verið slæm í höfði og hálsi frá því að áreksturinn átti sér stað. Hafi M svo haft samband við heilsugæslustöð hinn 13. maí 2020 og kvartað vegna svefnvandamála sem hafi verið viðvarandi frá umræddu atviki. Við komu til heimilislæknis hinn 22. maí 2020 hafi M enn kvartað yfir höfuðverk og svefnvandamálum sem hún reki til atviksins. M telur þessi gögn sýna fram á að einkenni hafi komið í ljós strax eftir áreksturinn en M hafi áður verið heilsuhraust og ekkert liggja fyrir um fyrri stoðkerfiseinkenni. Því eigi M rétt til bóta vegna líkamstjóns úr lögbundinni ábyrgðartryggingu A. Með tölvupóst, dags. 8. júní 2020, hafnaði V kröfu M með vísan til þess að gögn um áreksturinn bentu ekki til þess að varanlegt heilsutjón hefði hlotist af honum. M er ósammála þeirri afstöðu og vísar til þess að svokölluð PC-Crash skýrsla sem váttryggingafélag afli einhliða hafi afar takmarkað sönnunargildi. Þá geti líkamleg einkenni vissulega komið fram eftir vægan árekstur og eigi M að njóta vafans hvað það varðar og fá að gangast undir læknisfræðilegt mat á grundvelli skaðabótalaga nr. 50/1993, en V hafi hafnað því að hlutast til um frekari gagnaöflun.

Í bréfi V til nefndarinnar er vísað til þess að ljósmyndir af ákomu á B bendi til þess að um afar vægan árekstur hafi verið að ræða og samkvæmt upplýsingum í PC-Crash skýrslu virðist höggkrafturinn hafa verið mun minni en við að setjast á stól. Þá virðist læknisfræðileg gögn takmörkuð og engin matsgerð liggja fyrir er sýni fram á varanleg einkenni M. Því séu ekki orsakatengsl milli umrædds árekstrar og þeirra einkenna sem M kveðjist búa við.

Álit.

Ágreiningur þessa máls varðar það hvort líkamleg einkenni M megi rekja til árekstursins hinn 30. maí 2019. Hvað varðar hraða- og höggútreikning í svokallaðri PC-Crash skýrslu verður ekki litið framhjá því að hennar er einhliða aflað af V, en ekki liggur fyrir t.d. mat dómkvaddis matsmanns á þyngdarkrafti. Þó skýrslan lýsi litlum þyngdarkrafti árekstursins verða ekki dregnar víðtækar almennar ályktanir af sönnunargagni sem er einhliða aflað án þess að litið sé til annarra gagna. Hins vegar verður einnig ráðið af fyrirliggjandi gögnum að afar lítið tjón hafi orðið á A og B við áreksturinn. Verður því að telja að áreksturinn hafi verið það vægur að frekari gagna sé þörf til að sýna fram á orsakasamband milli hans og líkamlegs ástand M.

Af þeim læknisfræðilegu gögnum sem liggja fyrir nefndinni má ráða að við komu á bráðamóttöku hinn 30. maí 2019, hafi M verið „aðeins aum í aftanverðum hálsi“ og með væg þreifiefmsli á hálsi, en ekki liggur fyrir önnur áverkagreining frá þeim tíma. Fjórum dögum síðar, við mæðraskoðun hinn 3. júní 2019, kvartaði M svo yfir verkjum í hálsi og höfði en virðist ekki hafa verið skoðuð sérstaklega með tilliti til þess. Við komu til læknis hinn 19. júlí 2019 lýsti M því svo að hún hafi verið slæm í hálsi og höfði allt frá árekstrinum, en ekki er í vottorði getið um frekari skoðun eða læknisfræðilega greiningu þeirra einkenna. M hafði svo samband við hjúkrunarfræðing 28. apríl 2020 og aftur hinn 13. maí sama ár, vegna svefnvandamála, og í öðru þessara símtala komu höfuðverkir M til tals. Þá liggur fyrir að M hafi hitt lækni hinn 22. maí 2020 og þá vísað til þess að hún hafi fengið hnykk aftan á hálsinn við áreksturinn, sé slæm í hálsi og með verki sem hafi áhrif á svefn. Var henni þá vísað til sjúkrahjálfunar og ávísuð vöðvaslakandi lyf. Liggur ekkert fyrir um frekari komur M til læknis, en fyrirliggjandi er yfirlýsing frá sjúkrahjálfara, dags. 4. janúar 2021, þar sem segir að M hafi komið 13 sinnum í sjúkrahjálfun frá 4. september 2020. Í yfirlýsingunni er ekki að finna nánari lýsingu á einkennum M,

batahorfum eða framgangi meðferðarinnar. Af ofangreindu verður ekki séð að neinar sérstakar rannsóknir hafi farið fram á einkennum M, og virðist að mestu leyti byggt á lýsingum hennar sjálfar. Liggja því ekki fyrir myndgreiningar eða önnur slík gögn, né mat lækna á orsakatengslum umrædds árekstrar og þeirra einkenna sem M kveðst búa við í dag. Samkvæmt framansögðu er ekki sýnt fram á orsakatengsl milli einkenna M nú og árekstrarins. Verður kröfu hennar því hafnað.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar A hjá V.

Reykjavík, 9. febrúar 2021.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.